

TERRA

N.º 2 - MES DE GENER - SANT HILARI SACALM

LA MAINADA A TRAVÉS
de l'any internacional
del nen

(Plana 7)

i
els juguets i els reis

(Plana 8)

ELS CATALANS
qui som?

(Planes 13 i 14)

EL PROBLEMA SOCIAL
I LA COOPERATIVA

(Plana 12)

LA BÚSTIA TERROSA
un ex-militant s'explica

(Plana 18)

(Foto Amadeu)

TERRA CONVOCA UNA TAULA RODONA

TOTS ELS
ETS I UTS

SOBRE

LES GRANGES

(Planes 4,5,6)

Analisi sobre l'economia local

L'ATUR AFECTA
160 OBRERS

(Planes 10 i 12)

EXPOSICIÓ FOTOGRAFICA

AUTOR: Ramón Comas TEMA: Blanc de muntanyes LLOC: Estany Negre (Alta Ribagorça)

ACUDITS

Per Carrillo

Edita: PAX - Imprimeix les cobertes: IND. GRÀFIQUES DURAN
Coordina: GRUP PER A LA DEFENSA DEL MEDI AMBIENT - COMITÈ ANTIURANI

NOTA: Aquest butlletí és plural. Els coordinadors volem respectar la llibertat d'expressió dels col·laboradors, **tot remarquant que cada autor es fa responsable del seu escrit.** Així mateix, TERRA se compromet a publicar i respectar totes les rèpliques, matitzacions, suggerències o queixes, sempre que s'ajustin al respecte que mereixen les persones o institucions.

EDITORIAL

En aquest número hem d'agrair al poble la rebuda que ens ha donat. Ara cal, com ja varem dir, començar la segona etapa: consolidar TERRA, a través d'una llarga durada.

Dies abans de la nostra sortida al carrer, aparegué a Arbúcies una revista d'àmbit local, "La Perxada", patrocinada per l'Ajuntament i que ve a demostrar que TERRA no és un cas aïllat, sino que és un reflexe del canvi general sofert pel nostre país i que mica en mica va arribant a nosaltres. La nostra voluntat de coordinar un butlletí per tot el poble, no pot veure's afectat quan en un número només s'hi publiquin les idees (tan culturals, socials, polítiques, esportives, ...) d'un sol costat. No. I per adreçar aquesta imatge, res més oportú que rebem escrits de totes les postures. Aleshores, aquest butlletí es convertirà en un autèntic diàleg i no en una reunió de sords (cal escoltar i parlar) a fi que hi hagi un veritable enriquiment per totes les parts. En cas de que algú se senti particularment disconforme o atacat en algun escrit, tenim, com ja ho anunciarem en el primer número, un apartat destinat a les rèpliques. Per últim, volem afegir que no ens adormirem en un possible triomf, sino que lluitarem perquè TERRA

sigui un vehicle eficaç en la comunicació de la gent del poble interesada per qualsevol tema, a fi de despertar les endormiscades inquietuts culturals d'aquest poble i en que tots hem de contribuir (cadascú a casa seva, a cada barri, a cada poble, a cada comarca i a nivell nacional) per refer la nostra tradició cultural i nacional. Aquest darrer punt serà el més difícil de vèncer, però amb coratge i fermesa, tot fent una unitat; amb condescèndencia, sabent acceptar les crítiques; i, en definitiva, tot deixant entrar la DEMOCRACIA a la nostra vida quotidiana, per donar un ple sentit a aquesta paraula que molta gent fa servir amb un contingut buit. Res més, hilariàncs. Amb la nostra voluntat transparent, fem una nova crida a la gent d'aquest poble perquè es començi a moure, bo i creant unes activitats per donar un nou caliu a Sant Hilari, que, creiem, no ha tingut fins ara; per cloure, remarcar que aquestes persones rebran el més ferm suport de TERRA.

A treballar!

El médico de Sant Hilari se querrelia

El médico de Sant Hilari de Sacalm, Sixto Marcos, ha presentado demanda judicial contra la concejal socialista Neus Costa, a raíz de un artículo aparecido en el boletín local del PSC, «Terra». El escrito, que aparecía firmado con las siglas socialistas, criticaba la decisión municipal de no aceptar nuevas plazas de médicos para la población.

TERRA NO ES DEL PSC

A rel de la crónica publicada en "El Periódico" (22-Des-79) referent a l'escrit de la Neus Costa sobre els metges (TERRA mes de desembre), els coordinadors de TERRA hem enviat una carta al director del esmentat diari barceloní, bo i aclarint

que TERRA no és del PSC, tot remarcant la seva independència política i econòmica.

TERRA ha convocat una taula rodona, per debatre el problema de les granges, que considerem tema polèmic, a rel del projecte presentat per uns particulars d'instal·lar dues granges al Pla de les Arenes.

Els convidats són:

Grabiell Miralpeix: Ex-alcalde del poble, i que havia posat la zona com a "zona no programada", actualment està amb nosaltres a nivell particular, tot prescindint del càrrec que tingui en l'actual consistori.

Angel Serrasde sanferm: Una de les persones que s'han mogut més després de sortir el projecte, també està aquí convidat tot prescindint dels lligams que pugui tenir a l'Ajuntament.

Josep Fàbrega: Propietari i accionista de les granges que es volen instal·lar.

Pere Lloveres: Veterinari del poble.

Pep Badia: membre del Grup per la Defensa del Medi Ambient.

Ajuntament: No ha assistit.

Són les deu del vespre del dia 28 de desembre del 1979, estem reunits per començar el diàleg tot esperant la representació de l'Ajuntament. Passa l'estona i no apareix ningú del Consistori i en vista d'això quedem per aplaçar-ho un dia bo i esperant que demà vindrà la representació del Consistori.

Són les quatre de la tarda del dia 29, al mateix local, amb les mateixes persones i no apareix ningú com a representant de l'Ajuntament. Decidim començar la xerrada.

La primera pregunta salta a l'aire a les 4'15 de la tarda.

CREIEU QUE ES NECESSARIA LA RAMADERIA AL NOSTRE POBLE?

Pere: Jo crec que és del tot necessària per al desenvolupament de la comarca, ja que ha disminuït una cinquena part d'allò que teníem fa vint anys, ja que crec serà necessitat fonamental a vint anys vista.

Biel: Jo estic totalment d'acord, però cada cosa al seu lloc, buscar el sistema perquè podem fer-ho, disposem d'un paisatge fabulós i la climatologia idònea, però es tracta de buscar el sistema.

Badia: Jo crec que estem en una zona, en la qual ja abans s'observava una activitat ramadera i podríem dir que el poble s'auto-proveïa sol de carn. Enguany, en aquest debat podríem parlar de quina forma podria ser la més adequada per desenvolupar la ramaderia.

Angel: Jo recalco sempre en agricultura i ramaderia la paraula "planificació". Hem de pensar que no tenim ni una agricultura suficient ni una ramaderia suficient. Amb això el bosc i el turisme s'anava tirant, però això ja ha quedat desfasat i ara ens hem de plantejar fins a quin punt és necessària la ramaderia com a font de riquesa.

Biel: A nosaltres, i parlo de quan era alcalde, ens va fer pensar molt això de fer una planificació. A l'Ajuntament hi ha uns plànols que espero que encara podran servir, on es veuen totes les zones de reserva que agafàvem com la Font del Sastre, els Erols, els pantans, el Pla de les Arenes, les Auledes, ..., tot intentant no perjudicar però als propietaris.

Fàbrega: Home jo ...

Biel: Tampoc s'us pot expropiar Josep, no faltaria més.

Badia: En aquests moments ens trobem que el procés d'abans, que era abandonar el camp i integrar-se a l'indústria, és pot invertir, i crec que ens hem de plantejar fins a quin punt es pot aixecar de nou l'economia ramadera des d'aquest punt de vista de l'inversió de gent.

Pere: Això és difícil, però el problema és si serà gent d'aquí o de fora, ja que el camp s'abandonat per dues raons: la puja de la indústria, i que els propietaris no varen fer res per parar-ho...

Fàbrega: Nosaltres no els hem escanyat mai, potser perquè no ens varem entendre, ja que deien els quedava poc, i...

Pere: Però no és va solucionar, no els hi varem fer instal·lacions, ... Jo crec que ha de ser gent jove que ha d'aixecar el camp, i no n'hi ha.

Angel: Jo no crec que la ramaderia hagi desaparegut, perquè tenim el mateix bestiar que abans, i el rendiment és potser superior al d'abans.

2) SISTEMES I FORMES D'EXPLOTACIÓ RAMADERA.

Pere: No, no, portem 20 anys amb una política a grària completament guiada per una política colonialista, perquè els EE.UU ens han imposat unes instal·lacions, una classe de bestiar perquè depenguem d'ells. I si ells volen demà, aquí no mengem carn, car impottem el 90 % d'alimentació, ... Llavors ens han fotut per terra la política de fa vint anys que enguany ja no és vàlida.

Àngel: Mira, ara tenim una economia industrial mal montada, però abans no hi havia una economia en l'agricultura ni en la ramaderia, ni en el bosc, sinó que sumant aquestes tres coses s'anava tirant!!. Llavors els masovers de casa teva, Josep, quantes vaques tenien?

Fàbrega: Sí, dues o tres.

Àngel: Un vedell o dos a final d'any per anar salvant aquella casa. En canvi, ara hi ha tres, quatre, cinc o sis llocs que viuen de la ramaderia.

Pere: Abans hi havia pura ramaderia, que el producte final era net...

Àngel: Per anar jalant...

Pere: Ara tenim una densitat de bestiar monogàstrics, que és la única cosa nostra que tenim són les instal·lacions, porten al bestiar de fora, l'alimentació de fora, etc... Això, deixa un marge de rendiment comercial que... en fi, no és una font de riquesa com la que havia abans. Abans, en un lloc hi havia dues vaques, en un altre cinc, en un altre deu, i tot això sumava molt.

Àngel: Que poques n'hi havia que en tinguessin deu!!.

Josep: Sí, n'hi havia poc bestiar.

Àngel: El que no podem mantenir, és que les cases de pagès tornin a tenir cinc o deu vaques cada una.

Pere: Això no tornarà mai.

Àngel: És clar que no!!.

Pere: Mira aquí a Sant Hilari podrien viure set-centes vaques, extensivament, i es girarien a l'any quaranta milions de pessetes. O sigui, que lo fonamental seria una ramaderia extensiva, llavors el que vindria fins al final.

Biel: Estic totalment d'acord amb la ramaderia extensiva.

Pere: St. Hilari es idoni per la ramaderia extensiva, però aquí estem explotant la ramaderia com fa 200 anys, el pastor, les ovelles, ..., no s'ha fet res, jo crec que tenim recursos, prats, etc, ..., per una ramaderia extensiva a St. Hilari.

Sàdia: Jo penso que cal anar a la ramaderia extensiva, perquè donaria feina a molta gent, que tornaria a aquestes cases de pagès buides.

Pere: Això no pot tornar.

Àngel: Jo tampoc no hi estic pas d'acord.

Biel: El que no podem fer, és tornar a aquella casa que hi havia 10 vaques.

Pere: Això és impossible.

Biel: A allò que si es pot tornar és que una família torni a pagès i tingui cinc cases de pagès, i tingui 500 vaques o 300.

Pere: El que dius tú, seria ideal però volgem o no estem a dins d'una societat de consum, llavors, si volguéssim agafar-nos tota i ens n'anirem a viure a pagès, i prescindirem de tot, ara això..., n'hi ha molts que intenten fer-ho, hippies, joves, ... que sabem que hi aguanten 6 mesos, tots volen posar ramaderies, que farem, que anirem, ..., i aquests són els qui no fan res, perquè no és lo seu, i no hi entenen res.

Àngel: Anem de cara a una ramaderia com a font de riquesa, si anem aquí, anem a una ramaderia que no és rentable, antieconòmic cent per cent, idíllica tot el que vulguis. (continua l'Àngel): maca, però no es econòmica.

Badia: No ho mirave des del punt de vista idíllic, sinó pràctic.

Biel: De protecció del paisatge...

Badia: Volia dir que hem de mirar de ser autosuficients, que podríem arranjarnos aquestes cases dels voltants i mirar de solucionar la ramaderia i l'agricultura.

Biel: Pensem una cosa, i si sigem realistes si volem tirar la ramaderia endavant, hem de pensar que la gent que ho tiri endavant serà gent que viurà al poble amb nosaltres, que a la nit anirà al cafè, veurà la T.V., i al matí agafarà el Land Rover, per donar menjar al bestiar.

"LA RAMADERIA ESTÀ ABANDONADA" (Veterinari)

PERE : Si, si, ara les instal·lacions que tenim a pagès s'estan desfades, i implica mà d'obres forta i no és rentable.

Angel: No es pot anar a pagès com tu dius Pep.

Pere: EN ganaderia extensiva fa 200 anys que no s'ha adelantat res, i allò que temo és que a 10 anys vista l'alimentació serà l'arma del món, i ens vindran grans entitats comercials, que ens compraran les finques de St. Hilari i a fer punyetes...

Badia: Pregunta de tipus tècnic: el mínim primer a la gent que s'en va al camp.

Pere: això, tècnicament existeix, però la política forestal fa 20 anys que no la programa ni Madrid, ni Barcelona, la manda la Casa Blanca d'Amèrica. Hi han coses molt bones i si es tiran endavant, com per exemple, 250.000 ptes. l'any per ajudes si et compromets a uns rendiments mínims, també hi (continua)-han altres coses que han estat boicotejades però que esperem tirin endavant.

Badia: Els propietaris, no es varen llençar a l'explotació ramadera, perquè no els hi va interessar, llavors ens trobem amb una ramaderia insuficient i deficient, però els que tenien la paella per el mànec eren ells, en certa manera han propiciat l'actual situació.

Pere: Lo que ens hem trobat, és amb un canvi molt brusca, avans teníem bestiar, després la forestal va pujar i es va abandonar la ramaderia i ara falla precisament perquè no estem preparats.

ANGEL: Preparats no ho hem estat mai, aquí ha estat sempre deficient, potser ara no, però si la ramaderia torna és perquè es creu que és rentable. De totes formes però, voto per una ramaderia extensiva tant ecològicament com paisatgísticament.

Biel: També hem de pensar que no està equilibrat el menjar que tenim amb la forma de cuidar el bestiar, aquí cuidem el bestiar com si estigés a Montcada...

Pere: Jo penso que si un propietari tanca què el seu terreny, i posa bestiar, no li perdria res, i en treuria més rentabilitat. (TOTS ESTAN D'ACORD AMB LA RAMADERIA EXTENSIVA)

30/ REPERCUSSIONS O CONSEQUÈNCIES QUE PODEN TÈNIR AQUESTES GRANGES A ST. HILARI

ECONOMICA, PAISATGISTICA, INCOMPATIBILITAT...

Angel: Els únics que es poden queixar, si per cas són els de la conca del Tordera.

Pere: Això no té fonament, no hi ha perill de contaminació d'aigües.

Biel: Segons el projecte de l'Ajuntament no hi ha cap perill.

Badia: Discrepo, encara que tant tècnica com tècnicament sigui perfecta, ens trobem hem la granga de les mines d'Osor que també tenia moltes garanties i a l'hora de la veritat fot una pudor impressionant i la merda baixa per la riera.

Pere: Però això no és legal

Angel: Així hem de dir que els projectes d'aquesta granga són il·legals.

Pere: Aquesta granga és il·legal amb molts aspectes.

Biel: Això l'únic responsable és el consistori d'aquell municipi, i tornem al tema del Pla de les Arenes, nosaltres abans ho varem declarar "zona no programada", intentant al mateix temps no fer mal als propietaris

Josep: Nosaltres no hi estavem pas d'acord

Biel: És normal, Josep, però el que nosaltres preteníem és que cap propietari, ni cap multinacional fes lo que li dongues la gana a llà dalt, per això ens varem oposar a les granges quan estaven separades per 21 metres de la carretera.

Josep: No s'espantaria res.

Biel: A 100 metres no, per això com a Independents varem votar no, a menys de que es

(Continua plana 15)

L'INFANT I ELS JUGUETS

Quan s'acosta Nadal i Reis, és torna a sentir parlar molt de l'influència, positiva o negativa, que tenen les joguines bel·liques sobre els infants.

Malgrat la pressió que fan alguns grups en contra de les joguines bel·liques, tots els mitjans de comunicació i en especial la televisió continuen la propaganda de tota una sèrie de joguines que els nens demanaran en la seva carta als reis.

Si la propaganda ha aconseguit tenir una gran influència en la persona adulta, amb molta més facilitat ho aconseguirà amb el nen, ja que la seva personalitat no està totalment formada. En veure els anuncis, nosaltres, les persones que ens considerem adultes, que tenim la responsabilitat d'educar als nostres fills, ens hauríem d'adonar que la propaganda està pensada i feta per vendre i guanyar més, sense tenir amb compte si les joguines que s'anuncien seràn positius o negatius en la formació del caràcter del nen, per el que som nosaltres els que hem d'ajudar-lo a decidir.

També hi han algunes pel·lícules que tenen una influència totalment negativa en el nen, com podrien ésser totes les sèries policiaques i del cost, o inclús sèries que en teoria estan pensades per el nen, com el "Mazinger Z" etc. El nen se sent identificat amb el protagonista jugant al mateix que fan els seus herois: "jo soc el bo i tu el dolent, jo tinc que guanyar sempre i tu has de perdre".

En un estudi realitzat a un barri obrer al 1973 és varen obtenir els següents resultats:

NENS

Un 80,3 demanaven un juguet bel·lic dels que un 40% el demanaven en primer lloc.

NESES

Un 70% demanaven jocs considerats típicament femenins (nines, cuines, etc.) de les que un 60% ho demanaven en primer lloc.

¿perquè aquesta diferència entre nens i nenes?

¿perquè hi ha un tant per cent tant elevat de nens que demanen joguines bel·liques?

Entre la propaganda, les sèries televisives, i l'influència que tenen les persones adultes sobre els nens, els introduim en una societat competitiva i violenta, en la que cada persona sols és preocupada per ella mateixa sense tenir en compte si és fa mal a als altres, en un món dividit entre bons i dolents, en el que el bo triomfa, té la raó, és el més fort i ademes té el dret de decidir sobre la vida del dolent.

Els nens descobren que el seu paper com a home està ben diferenciat del de la dona, des de l'infància és comencen a delimitar les funcions que tindran cadascun d'ells dins de la societat: el nen té que ésser valent, fort, la dona dolça i sumisa, l'home mana i la dona obedeix. Una frase que molt sovint hem sentit a nens i inclús a gent gran, i que pot resumir tot l'anterior és: "Els homes no ploren en canvi les dones sí".

La gent que defensa les joguines bel·liques acostumen a dir que no s'ha d'amagar la realitat, si el món és violent els nens s'hi han d'anar acostumant, o també que és una manera de canalitzar l'agressivitat del nen, etc. Però el nen amb les joguines bel·liques no veu la realitat tal com és, no s'els hi expliquen les causes i les conseqüències d'aquesta violència i només s'els hi diu que hi és. Si no s'ha d'amagar la realitat del món al nen perquè no s'els hi parlen d'altres manifestacions tant reals i vivents com pot ésser la sexualitat per citar un exemple.

¿Quines solucions hi han?

Es evident que és molt difícil trencar de cop amb un sistema ja establert, però hi han hagut ja molts avenços en aquest sentit a d'altres països del món, com pot ésser el cas de Suècia, país en el que s'ha aconseguit una llei per la que és prohibida la venda de joguines bel·liques.

¿I a Espanya que és fa?

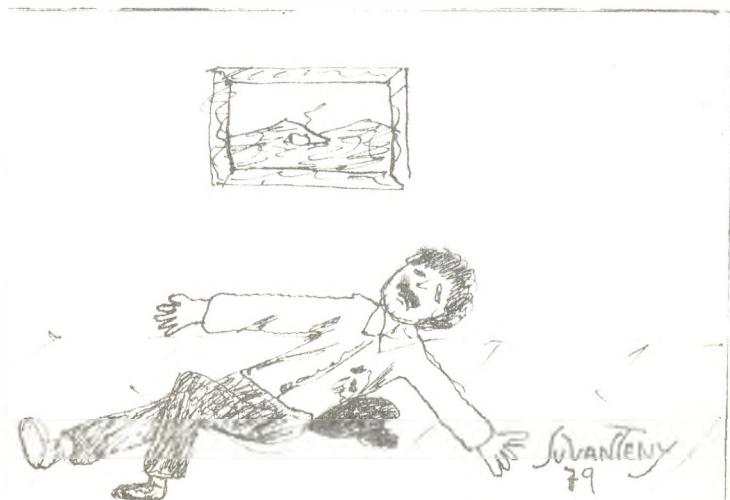
El senador Rafael Nadal i Company, va demanar al parlament que és vigiles la campanya publicitària sobre les joguines bel·liques en vista a les festes Nadalenes.

"L'associació per les Nacions Unides a Espanya" va fer arribar una carta al ministre de cultura, el senyor Clavero Arévalo, en la que se li demanava que com a primera mesura a prendre seria la de restringir la publicitat d'aquestes joguines a televisió en els hores que és majoritària la presència dels nens.

Però ¿que s'ha fet? RES com podem comprovar els anuncis continuen sortint a totes hores sense tenir en compte les propostes anteriors.

Aleshores ¿que hem de pensar? que el govern sols mira pels interessos d'uns quans (en aquest cas del fabricant de joguines) sense tenir en compte la repercussió que pot tenir sobre els infants. I veient com és comporta el govern, que és en teoria el que tindria que procurar per millorar l'educació dels habitants del país, és lògic que l'altre gent segueixi els seus passos.

Carme Permañé

L'ANY INTERNACIONAL DEL NEN

per Marta Clos.

Comencem un nou any i deixem enrera aquell que varem anomenar "Any Internacional del Nen".

Abans d'analitzar els resultats, m'agradaria parlar una mica del perquè d'aquest any. Existeix des de fa molt temps un greu problema: el de la infància.

Qui s'ha preocupat mai de què tots els nens del món visquin i d'una manera decent i respectable?

Fins avui molt poca gent; i dic fins avui poca perquè crec que aquest any ha constituït un absurd. Es va declarar any internacional del nen per aconseguir una sèrie de drets que fins ara són només paraules. El que interessa, senyors organitzadors, són fets i no pas promeses. Per altra part és vergonyós que s'hi declarés un any internacional.

Quin joc és aquest? Només dura un any el problema? No seria més profitós que haguessin dedicat una mica de temps al nen, sempre i no pas un any?

Una societat egoista

Com sempre ens trobem davant de una societat egoista, on els interessos d'una minoria tenen

sempre preferència.

Durant aquest any s'han organitzat festivals, s'han fet programes de TVE (molt dolents, per cert) i s'ha parlat molt del nen. Ara bé. Quins són els resultats? La resposta es penosa, perquè a la fi el nen ha estat el gran marginat:

-El nombre de nens que es moren de fam continuarà essent esgarrifosa.

-Molts nens dels "països desenvolupats" encara no tenen escola.

-La quantitat de nens que moren degut als maltractes dels seus pares és molt alta.

En fi, el panorama continua essent miserable, i més quan es tracta d'uns individus que tenen tota una vida per endavant i que mereixem, per tant, tot el respecte i la dedicació per part de la gent gran. Alguns poden parlar dels diners que es recullen, però jo em pregunto: on van a parar aquests diners?

No seria millor deixar-nos de tanta diplomàcia inútil i anar una mica més de cara a la realitat?

-9-

SENSE PRESIDENCIALISMES

Sr. En JOSEP BADIA i PIPOLL

(President) de l'Agrupació de Defensa
Medi - Ambient

L O C A L I T A T

La tasca iniciada pel Grup, per la Defensa del Medi Ambient-Comité Antiurani ara farà un any, ha intentat sensibilitzar a la població dels perills que comporta l'actual model de societat, entengui's necessitats energètiques, envers la degradació i la esterilització del medi ambient en que vivim les persones d'aquest país.

No volem pas fer balanç. Cadascú és prou responsable com per entendre l'actual situació de crisi que pateix aquest model de societat. En aquest aspecte, hi ha hagut qui ens ha recolzat, podríem dir sense la majoria. Com també, hem rebut tot tipus de crítica, dissortadament ben poques i sempre dels que tots coneixem.

BONES FESTES!

Però, avui voldríem parlar dels qui s'han recordat de nosaltres en aquestes festes de Nadal. En primer lloc per agrair les felicitacions rebudes, alhora que desitjar-vos a tots els qui viviu a Sant Hilari, una sencilla felicitació: bones festes!

I en segon lloc, per aclarir d'una vegada per totes la forma de treballar dels ecologistes. I per entendre-ho, res més oportú i més escaient que aquest sobre d'una carta rebuda -no direm el remitent- fa pocs dies.

La nostra forma de preparar qualsevol tipus d'activitat, de treballar en la preparació d'un informe-dossier, de plantar programes per les botigues, de discutir amb la gent, ... no ha estat mai dirigida ni encapçalada per cap persona o ideologia en concret, car no creiem en dirigents o líders, ni molt menys en ideologies presidencialistes que absorbeixin i desvaluïn les relacions entre els

homes, i entre aquests i el medi ambient que els envolta. I, per què actuem sense dirigents?

ENTRE TOTS ES FA TOT

Ben senzill: perquè "entre tots es fa tot". Consti que no ens volem pas apropiari del significat del refrany!. No. Simplement, l'anomenem pel profund contingut humà i cooperatiu que posseeix.

Quants de vosaltres a l'hora d'entrar llenya per escalfar-vos l'hivern, no heu agafat i omplert cadascun el cistell per enllestir aquella feina!. O, és que heu necessitat dirigents per entrar llenya en el garaig?.

Potser quan es cremava foc en una casa no hi heu anat tots a pagar-ho i entre tots se ha aconseguit aturar el foc!. Què els heu buscat als dirigents per preguntar com ho teniu que fer?.

Qüestions com aquestes i moltes d'altres que podríem esmentar, demostren la inutilitat dels dirigents o líders, quan realment hi ha necessitat d'intercanviar relacions humanes o bé per realitzar un treball en comú. Com diu l'altre refrany: "més clar, l'aigua".

D'aquest tema en podríem parlar molt més, ja que avui en dia les persones han oblidat el significat d'aquell vell refrany "entre tots, ho farem tot".

Per aixó, fins ara el càrrec de "President" el tenim vacant. I per molts anys!.

GRUP PER LA DEFENSA DEL MEDI AMBIENT+
COMITE ANTIURANI

L'ECONOMIA LOCAL I NACIONAL

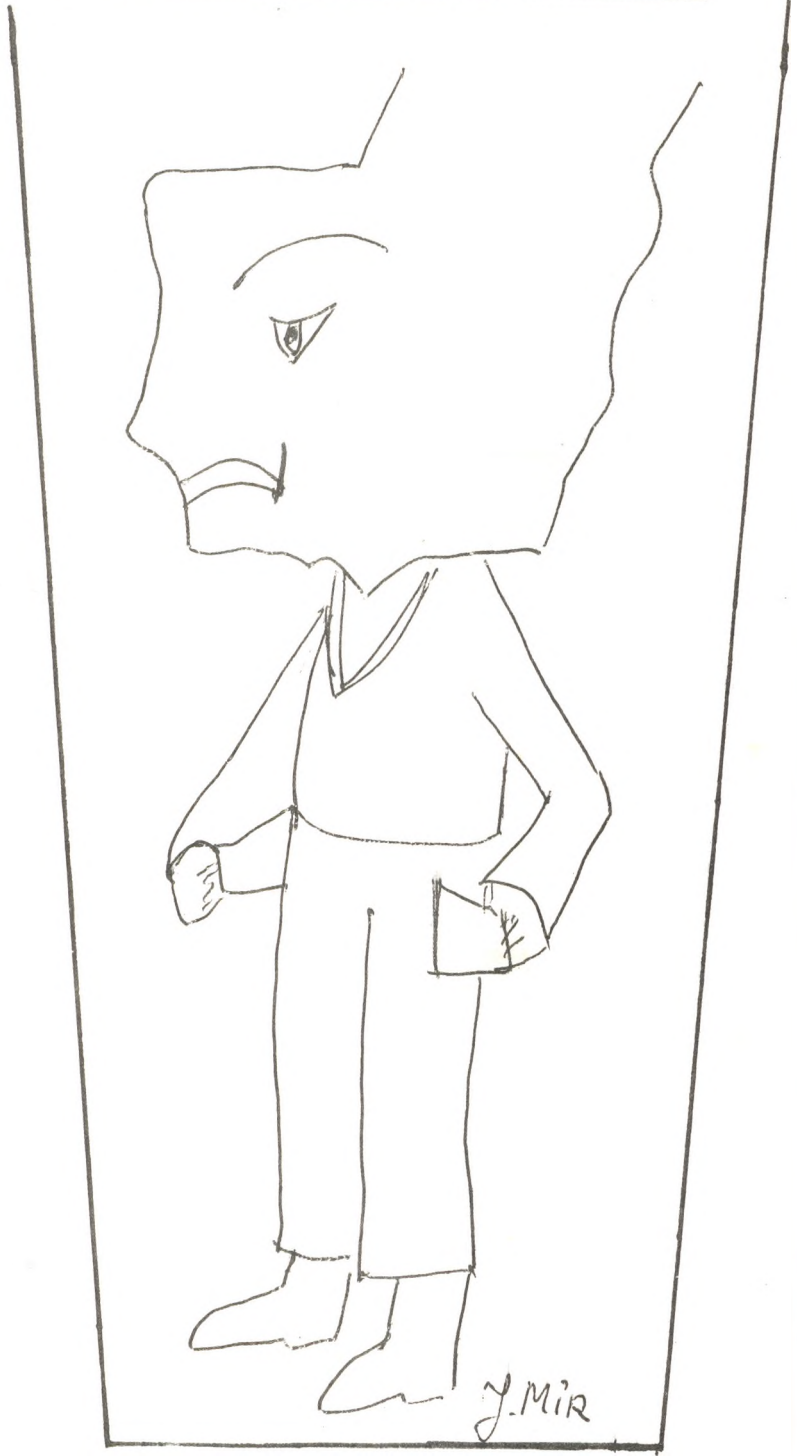
Aquest comentari serà d'àmbit general i faré unes pinzellades de la situació local.

L'estudi realitzat per la OCDE per a Espanya pel 1980 ens diu que el creixement econòmic del estat espanyol serà a prop del zero i aixó és molt greu económicament parlant, el país no té possibilitats de creixament.

Moltes sangoneres dins al presupost.

Els pressupostos de l'estat han estat nets amb les tisores de podar. S'ha retallat pels quatre costats; mal futur li esdevé als problemes sobre ensenyament, obres públiques, sanitat.... Tot i aixó sembla que el presupost de l'any és tan car amb un dèficit que pot anar dels 100 als 500.000 milions de pessetes. I queda damunt nostra la problemàtica de l'augment del preu del petroli que pot oscil·lar entre el 17 i el 25% en els primers mesos de l'any; és a dir la supercompra mínim de 53 a 60 pessetes litre. L'estat dintre del presupost està mantenint moltes sangoneres, que no sap o no vol o no pot treure's del damunt: l'aparell burocràtic de l'administració que ha resultat ésser força ineficaç. Les empreses del Ministeri d'Indústria: I.N.I. aquest any han perdut més de 50.000 milions de pessetes. Per fer front a tot aixó el Govern va apretant la pressió fiscal a les empreses privades; aixó produeix efectes negatius en les expectatives d'expansió de les empreses i fins i tot en les famílies.

El Pla Econòmic del Govern (P.E.G.) no és més que un manual que fins avui no ha servit per a res. Tant és així, que sembla que el Banc d'Espanya tornarà a endurir la seva política restrictiva en quan al mercat monetari. Aquesta és l'única mesura que sap fer servir el Govern perquè l'inflació (alçament dels preus a través del temps) no se li dispari.

Els banquers només estan preocupats per una política monetària massa cara i per algunes decisions polítiques, malgrat aixó recolzen la gestió governamental. Enguany hi ha rumors d'una crisi ministerial (canviar alguns ministres). L'Estat espanyol tindrà 1.250.000 aturats oficials a finals de 1.979. Un billo de pessetes ha perdut la Borsa espanyola des del 30 d'abril de 1.978.

S'investiga poc i malament

Enguany a l'Estat espanyol s'investiga poc i malament, ultra que s'està depenent de la tecnologia exterior.

El país té una tasa d'inflació que voltarà sobre el 15% una de les més altes dels països europeus. I això, una vegada més, ho patiran les petites i mitjanes Empreses; una vegada més se'n ressentirà l'economia de les empreses de Sant Hilari. Les empreses exporten obtenint pocs diners, reben la protecció estatal amb retard i amb l'única finalitat de sobreviure i això no es pot pas mantenir per molt temps. Tenim d'ésser honestos i dir les veritats que han estat amagades molt de temps: som un país pobre que amb una política triomfalista i enganyosa, executada pel govern actual ha estat acostumat a viure un nivell que no ens correspon (volem estirar el braç més que la maniga).

Molts aturats!!

Al nostre poble, hi ha segons dades oficials del mes de novembre 59 treballadors que estan cobrant el carnet d'atur i 6 que ja no cobren per haver acabat el termini, i tot fa pensar que s'anirà augmentant. També, si fas quatre numeros, es comproba que hi ha més de cent persones, nois i noies, que voldrien tenir el seu primer lloc de treball (amb assegurança social i d'accident inclòs) si troben nou sol·licitants de treball d'aquesta gent jove i de més grans que voldrien una feina segura per tot l'any.

Anem a buscar possibles solucions a aquests greus problemes.

-Sector primari: tenim pocs recursos i els hem d'aprofitar i potenciar: l'agricultura i la ganaderia, gairabé abandonades i sense cap mena de protecció, han de ser una possible taula de solució reestructurant-les i ajuntant-les. És a dir, potenciat aquest sector, perquè en èpoques dolentes dona la subsistència a la població per sobreviure i que actualment li manquen moltes coses: com potenciar les collites de patates, incrementar la producció de carn a través de cada grange que donessin més llocs de treball i explo-

tar amb interès l'economia forestal i això es podria fer per unes raons de justícia i subsistència.

-Sector secundari: aquí s'hi troben les branques industrial. N'hi ha sobretot tres que es troben en mala situació: la construcció, la ferreteria i la fusta. I pel que fa a aquest sector aquí sí que cal un aplegament de totjorn: empresaris, treballadors, centrals sindicals i organitzacions empresarials, hem d'anar tots contra la crisi o la crisi ens esclatarà.

-Sector terciari o serveis: aquí si troba sobretot el turisme, que malgrat tot, és un sector que s'ha anat aguantant, sense preocupar-se'n. Cal donar bona imatge i enfortir-lo.

Igualment es podrien millorar els serveis dels organismes del sistema financer (caixes i bancs), de sanitat, d'ensenyament, de diversions, etc...

Molts càrrecs importants son ocupats per gent poc preparada d'edat avançada i avui en dia per dur a terme el treball d'un dia-quest bloc cal moltes coses: bona direcció, organització, dedicació al treball i donar responsabilitat i confiança a la gen jove.

Res de catastrofisme

Val més prevenir que no pas curar. No hem de ser catastrofistes però si realistes. La situació econòmica és dolenta però no insalvable. Mai no he vist que un problema no és resolgués si hi ha ganes de veritat de solucionar-lo. Amb treball eficaçia, voluntat potser ens en surtirem i iniciarem uns camins més favorables per formar una societat molt més humana i justa que no pas la que tenim.

No es aixó companys, no es aixó ni paraules de pau en barrots ni el comerç que es fa amb els drets...

No es aixó companys, no és aixó ens diran que ara cal esperar i esperem, ben segurs que esperem, és l'espera dels que no ens aturarem fins que no calgui dir: no és aixó.

(Lluís Llach)

Per Marcel Rigalós (Economista)

LA COOPERATIVA I EL PROBLEMA SOCIAL

Tiempos se piensa en lo vivido, y mucho más en lo que se podría haber vivido. Vivir aver para responder a los que de ahora o necesitamos para el mañana. Son los dos cabos de la cuerda. Entre las dos puntas está Hoy. Este hoy que tanto nos preocupa a los humanos inquietos por una nueva sociedad llena de justicia y libertad, se entiende.

¡Cuánto se censura, cuánto defecto encontramos en las sociedades pasadas!. Más olvidamos preguntar: ¿que hubieramos hecho nosotros en su lugar y en las mismas circunstancias?... ¿Y qué hacemos hoy para que no se repita?. Es que hay muchos criticones, los cuáles se les podría aplicar el contenido de aquél pasquín de guerra: "¿qué haces tú por la Victoria?". Interrogante acusador a los camuflados, a los valientes de los paseos, a los que ganaban las batallas en los mostradores de cafés i de bares. También a los que se aprovechan del esfuerzo de los otros. Aún veo aquél miliciano confederal de gran dimensión pegado en los muros de la España antifascista, que, brazo tendido con su índice, interrogaba a todo presente: "¿qué haces tú por la Victoria?".

¿Que hacéis para no ser explotados?

Y no se podría preguntar a los trabajadores de San Hilario Sacalm, ¿qué hacéis para no ser explotados? ¿qué hacéis para la Cooperativa? y ¿para qué no ser menos explotados?, en particular a los que se pretenden ser democráticos.

Dicen que el movimiento se va andando. Pienso yo, que ya es hora de andar si el trabajador no se quiere encontrar con la miseria de otros tiempos y con menos sustento solidario que los trabajadores desposeídos tenían ayer por la existencia de la Cooperativa Unió Obrera.

¿Se ha asepesado bien la crisis que amenaza la vida de San Hilario? ¿Cuántas fábricas resistirán a esta producción volátil de caprichos, si la crisis mundial se prolonga? ¿Que queda luego en la demerccción del pueblo para emplear los brazos caídos?

En los bosques y la agricultura hay riqueza

Los bosques i la agricultura se han dejado arruinar, cuando antaño había sido la riqueza fundamental del pueblo, y aún hoy es una riqueza que está para dar albergue y pan a muchas familias, si la mentalidad fuera otra.

El trabajador debe salir del ambiente de emigrado que el multi-capitalismo ha impuesto a los pueblos. Debe salir de esta vida incierta por lo provisional al tenerse que desplazar de un lugar a otro en busca del jornal, lo que le hace perder las raíces de origen, no pudiéndose sentir hijo plenamente de ningún pueblo, ni de país alguno.

Nada de milagros

Y no esperar milagros. El porvenir está en nuestras manos. Eres tú y yo, y no los otros que sienten como nosotros dos quienes debemos andar el camino para encontrarnos y empezar a caminar juntos.

No hicieron otra cosa los fundadores de la Cooperativa. Y si en principio fueron pocos y con pocos medios, al transcurrir el tiempo fueron centenares, a la vez que la riqueza de aquella asociación cooperativista fué mucha y múltiple, porque el valor más grande que tenía la Cooperativa Unió Obrera, por encima de lo económico, era la fuerza moral que daba al trabajador por no sentirse sólo en el sufrimiento y en la lucha por su independencia. Supo unir a los trabajadores en la empresa de ser libres.

Por eso los absolutistas, los caciques de toda clase la odiaban. Por eso, al ser vencida la destruyeron. Por lo tanto, debemos demostrar quienes somos, si es que lo somos, en rehacer aquella OBRA, que es el único lugar dónde los hombres democráticos se pueden dar las manos para andar juntos por encima de criterios y de intereses.

Jon "Carboner" ^{cr}

ELS CATALANS, COM SOM ?

plaça d'un poble, més aviat petit, que com molts
 res han prosperat molt, durant el curs del "boom"
 Industrial de Catalunya dels darrers anys. El jovent
 sí i l'altre també, té el seu cotxe, els pares, es-
 alviant i fent hores i més hores extres, a la munió
 de fàbriques i fàbriquetes que han sorgit com bolets
 creu, s'han fet la seva caseta. i tenen els seus bons
 bbles, televisor i tota mena d'aparells electrodo-
 èstics, poc a poc es van jubilant, la majoria ja són
 vis.

A la plaça hi ha l'església... i un escó de pe-
 ra on trovem a tres d'aquests homes, prenent el sol
 ent-la petar i criticant a tort i dret... es diuen
 é, a nosaltres no ens importa com es diuen, per dife-
 enciar-los els anomenarem..Tin,..Tan i Ton.

Escoltem el que diuen:

in: Tot aixó petarà malament, us ho dic jo, ja ho veureu.

an: Tú ets una plaga, tot ho veus negre...

in: I és que ting raó... sí tot s'en va per el pedre-
 gal!!.

on: El que passa és que no hi ha patriotisme...

an: Mira tú amb quina èurts!! Patriotisme!! i de que
 arveix aixó? de rés, del patriotisme no en tirarem
 as cap tros a l'olla!!.

on: Precisament per aixó, com que no som patriotes...
 o podem treure'n cap benefici...

in: Aquesta sí que és bona... de manera que del patrio-
 isme s'en pot treure suc?.

an: Jo crec que sí!!.. amb el "cuento" del patriotis-
 is molts s'han forrat...!!

on: Aquests que tú et refereixes, no són pas patriotes,
 on uns vius.. o uns pillets!! , aixó no és patriotisme
 ..és aprofitar-se de la gent, que són patriotes... pot-
 ar sense saber-ho, en benefici propi!!.

an: Aixó pot ésser veitat, molta gent en són patriotes,
 sense saber-ho, i es deixen entabanar amb tota la
 ocència d'aquest món per infinitat de xerraires
 le només buscan fer poles...

n: Ja ho pots ben dir... i sense contar amb els que
 n mort per la patria... i després què?. Els de bona
 al clot!!... els altres, ... a viure!!

n: Sí, sí, teniu raó, aixó ens passa precisament per-
 ... o bé som patriotes, sense saber-ho o fem veure
 ho som... per treure'n profit!!

n: A tot arreu passa el mateix... tot són històries
 res més que històries!!

n: Històries... històries, no estic d'acord amb vosal-
 is.

n: Tú mateix... ja m'explicaras on és diferent.

n: Alemanya, per exemple.

Per
 Narcis Pujol
 de la Huerta

Tin:Home!.Són diferents a nosaltres!!

Tan:Aquests sí que en són patriotes!!

Ton:Veieu,parlem d'Alemanya i tot seguit ens posem d'acord que són patriotes,ara nosaltres,catalans quasi bé ens fa vergonya ésser patriotes...busquem excuses de tota mena per justificar la nostra falta d'esprit patriòtic...

Tan:Si home,si,però cal tindre en compte que nosaltres hem quedat molt aïrefats per la guerra...per les salvatgades que varen fer els rojos...i els altres als quaranta anys de dictadura...

Ton:Aixó si que són "cuentos"!! la nostra guerra va ésser una "juerga" comparada amb la que varen fer els alemanys... i les barbaritats que es varen fer...,no tenen comparança amb les que varen fer els nazis.Les ciutats i viles alemanyes varen desaparèixer sota els bombardeigs dels aliats...un cop acabada aquella bogeria,arruïnat aquell país,partit a bocinets entre els vencedors,es varen el propòsit de reconstruir-lo i ho han fet!!..De l'única manera que es pot fer.Treballant de valent!!..I mira ara com estan.Del país destroçat,arruïnat han passat a ésser una,per no dir la primera,nació més rica del món...i per què?,Pura i simplement per patriotisme.

Tin:Si,però nosaltres no som alemanys...

Tan:No som patriotes, que és diferent!!

Ton:Ara!!!.Ara ho has dit!!!.No som patriotes...i així ens llueix el pel!!.

Tan:Voleu dir que si ho fóssim,aniríem millor?

Ton:Naturalment!!

Tin:No se fins a quin punt foren les coses diferent de com són ara.

Ton:Carai!!..Home,no diguis disbarats!!

Tin:No se veure el disbarat per enlloc.Nosaltres també hem fet el que hem pogut,només cal pensar com es vivia quaranta anys enrera...i ara.Hem progressat,i molt!

Ton:Si, hem progessat, però a mitges,el progrés només ha estat material,però i el progrés cultural,què?.Ja quedat endarrerit,només ens preocupat de tindre una casa,uns mobles,una roba decent per vestir,un cotxe i el televisor...i prou!.

Tan:Cullons,noi!I que més volies que féssim?.Hem treballat molts d'anys per aconseguir el que tenim i si no hem fet més és perquè no hem pogut!!.

Tin:Pensa que varem fer la guerra,i a sobre els anys de la fam,i hem treballat,moltes vegades amb un plat de farinetes per tot àpet...sense contar les hores ni els dies, hem fet de tot, i cal reconeixer que:gràcies al nostre esforç,els pobles no són el que eran,carrers asfaltats,cases confortables.Ben mirat estem al mateix nivell que els demés pobles d'Europa!!.

Ton: I un rabe!!..Niels alemanys,ni els francesos,ni els holandesos...cap nació d'Europa ha descuidat el nivell cultural,l'han conservat i millorat tan com han pogut!!

Tan:Nosaltres no podiem fer res per la cultura.

Ton:Com que no?

Tin:Com si no ho sabessis...però és possible que ja no recordis que bé teniem prohibit?.

Ton:Si que ho recordo...i el que una minoria ha fet,també ho podia fer la majoria,tot és qüestió de patriotisme.

Tin:Tú somnies truites!.Com podiem fer-ho si estava prohibit?.

Ton:Tantes coses estavan prohibides...!i es feien. Es feia l'estreperlo,es feien cases on no es podian fer,fàbriques on feien i fan més mal que bé,tantes i tantes coses!.En canvi refer l'essència de la patria,la cultura,només uns pocs ho han fet.

Tan:La majoria de nosaltres tenim vocació de treballadors,però no tenim vocació de martirs...Ademés hi ha la família,bé tenim que protegir-la,procurar que no sofris més del que ja havia sofert.La por guarda la vinya,noi!

Tin:Amb tot potser aquest tingui part de raó,jo no entenc moltes coses que estan passant...i potser passen per aixó.

Tan:I què és el que passa?

Tin:Potser si haguessim vigilat més el nivell cultural,ara no hi haurien tants partits polítics... amb molts menys passariem,ni els partits es barallarien entre ells...per menar cadascú a la seva manera i sense preocupar-se pas gaire de les necessitats reals dels pobles...

Ton:Sí,no és bo'que es possin els interessos de partit per sobre els interessos del poble...

Tin:Sí,com quan la guerra,que era més important els programes dels partits que guanya una guerra,que no es podia perdre...i entre els uns i els altres...tot a fer punyetes!!.

Tan:Bé,aixó és la politica...

Ton:I una merda!!..Aquesta lluita entre els partits,només serveix per tal,els joves,es desentenguin de la politica...i aquesta quedi en mans,no dels pobles sino d'unes minories,que un lloc,són d'un color i un altra banda d'un altre,i d'aquesta manera,no hi ha qui s'entengui!!.

Tin:Aixís què és el que voleu?.Que només n'hi hagi un,de partit politic?.

Ton:No,totes les masses,piquen.Malament rai si només hi ha un partit,i pitjor s'hi n'hi han a grapats.

Tan:llavors què?.Com cal entendre tot el que estem dient?.

Ton:Doncs mira,a mi em sembla que amb més patriotisme...

Tan:Mirar més els interessos del poble...

Tin:Per sobre dels interessos dels partits polítics.

(Continuarà)

"CAL PLANIFICAR !!!"

-(Angel Serrasdesanferri

(Continuació, Pàgina 6)

canvies l'empleçament

Angel: Jo tindria alguna cosa a dir, però no pas com a "Independent", però si tingués poder decisorí, diria NO a 100 metres de la font de la Casota.

Pere: Per què?

Angel: Perquè s'ha de compaginar tot el que tenim, i hi ha altres zones, allò és de lo millor de St. Hilari.

Pere: Perque és la millor zona?

Angel: Perque és la millor zona paisatgística.

Pere: El que no us doneu compte, és que la zona és maba, perquè encare hi ha ramaderia.

Angel: Mira, jo el que veuria bé, és de la mateixa manera que planifiquem el casc urbà, es planifiqués el camp, i si falten zones d'equipament a dins del poble, també falten a fora del casc urbà, encare que algú rebí per la propietat privada, que ,cuidado!!, no vol pas dir expropiar.

Biel: Jo estic totalment d'acord amb l'Angel q Badia: Tindrien alguna incidència laboral aquestes granges?, vull dir si solventarien una mica el problema de l'atur.

Pere: Té una incidència econòmica forta, laboral cap.

Biel: Jo crec que tot el que és inversió aquí, pot significar llocs de treball.

Badia: Jo no estic pas d'acord,

Pere: L'estalvi de l'agricultura és el que fa desenvolupar els sectors secundaris.

Angel: Jo no he vist mai que una iniciativa privada viguis solventar el problema de l'atur.

Biel: Repeteixi que si els propietaris d'aquestes granges tenen beneficis, tornaran a invertir, i sens dubte portaran llocs de treball.

Badia: Discrepo amb això, està demostrat que l'empresari actualment no torna a invertir.

Biel: Només pot invertir el que té peles hi ara gairebé tothom està descapitalitzat.

(en aquests moments l'Angel llegeix una fulla en la que enumera tot el bestiar que hi haurà a les granges).

Angel: Bé, i això deu ésser ramaderia intensiva

Pere: Home... ,has de contar que la ramaderia extensiva comporta la ramaderia intensiva.

Angel: I tot això, no ens portarà a que es tanquin les tres hectareas?

Pere: La llei ho empara

Angel: Es aquí a on volia arribar!!

Pere: Pensa que el bestiar no es veurà des de la carretera.

Angel: Jo lo que no veig bé, és que es tanqui tota la propietat, per això repeteix, que es nessescita PLANIFICACIO, ja que el plànol no diu que es tanquin les tres hectareas.

Pere: Conta que hi ha dos tãpus de tancat, un perque els animals no s'escapin i l'altre per que la gent no hã entri.

Angel: En el projecte tamẽ es diu que no in-flueix en el medi ambient, és veritat això?

Pere: Fora del recinte de la granje, no sentireu cap mena de pudor.

Josep: Allà és molt alegre i airejat...

MODERADOR: Alguna cosa més a dir per acabar ?

Angel: Sí, dues coses, primer vull recalcar el tancat d'aquestes 3 hectareas, i segon deixar un interrogant, i és prequè nõ s'ha treballat perquè les Guillerias, no entres dins la "zona de Parcs Naturals de Catalunya?

Badia: Un parc Natural i unes mines d'urani resulta que son incompatibles.

Biel: Jo només dir que és una llàstima que l'Ajuntament no s'hagi presentat, ja que han sortit unes idees interessants, que valdria la pena estudiarles.

Pere: A mi m'agradaria que constes que tenim camins tancats amb cadenes, i que un sol camí pot tancar moltes hectareas, també agrair-vos aquesta xerrada que crec molt interessant.

Josep: Jo crec que ha quedat clar.

NOTA. A partir de mig article s'ha canviat el nom de Fábrega pel d'en Josep.

Coordinadors
Pep Planchard
Xavi Clos J.

REPÀS ESPORTIU DEL MES

En quant a fùtbol, l'equip de 3ª Regional segueix la seva trajectòria, i si segueix aquesta línia hem d'estar tranquils, doncs hi ha equip suficientment capacitat per retornar a la 2ª Regional.

Del fùtbol juvenil, podem dir que en Jaume Cuadras treballa de valent, i que sembla que de mica en mica és van millorant els juvenils hilarieus. Van bastant ben classificats en la Categoria Provincial de Jovenils Grup 22.

Els infantils també segueixen el seu treball setmana darrera setmana, i de mica en mica, gràcies als treballs de l'entrenador Joan Collell aquests nois és van fent jugadors.

Del fùtbol aèvi hem de dir que estant lluitant per el primer lloc i que tant en Ramón Valls com en Joan Cuadras els preparen i els animen al màxim, ajudant-los al màxim a iniciar la seva carrera futbolística.

I passant a un altre esport, direm que el Moto-Cross Sant Hilari cada vegada agafa més importàcia. Podem dir que el "Moto-Club" va estar creat per els volts del mes de març del 1979. Varem ser uns 15 joves hilarieus aficionats a aquests esport els que varen fer possible la creació del Moto-Club. Més endavant s'han anat afegint nous socis, i cada un d'ells paga una cuota mensual a fi de fer front a les despeses que els hi van sortint.

L'any 1979 va fer-se un "Trial-Indor" al Pub El Bolet, que va anar molt bé. L'inscripció estava oberta a tota sorta de motoristes tant hilarieus com forasters.

Després és varen fer 4 Pujades Cronometrades T.T. que van estar molt emocionants i els participants varen estar a bon nivell.

Els Socis del Moto-Club ens han dit que intenten trobar un lloc adequat per fer un "Circuit", i fan moltes gestions si bé els hi sembla difícil trobar-lo. Diuen que així s'evitaria que molta gen miri amb mals ulls aquest esport si els motoristes passen per propietats privades o per els voltants del poble. Els hi desitgem que trobin el Circuit en bé d'aquest esport.

Ja passant al Ping-Pong, podem dir que és continuen jugant partides a la Cooperativa, i que cada gegadea s'agafa un nivell superior.

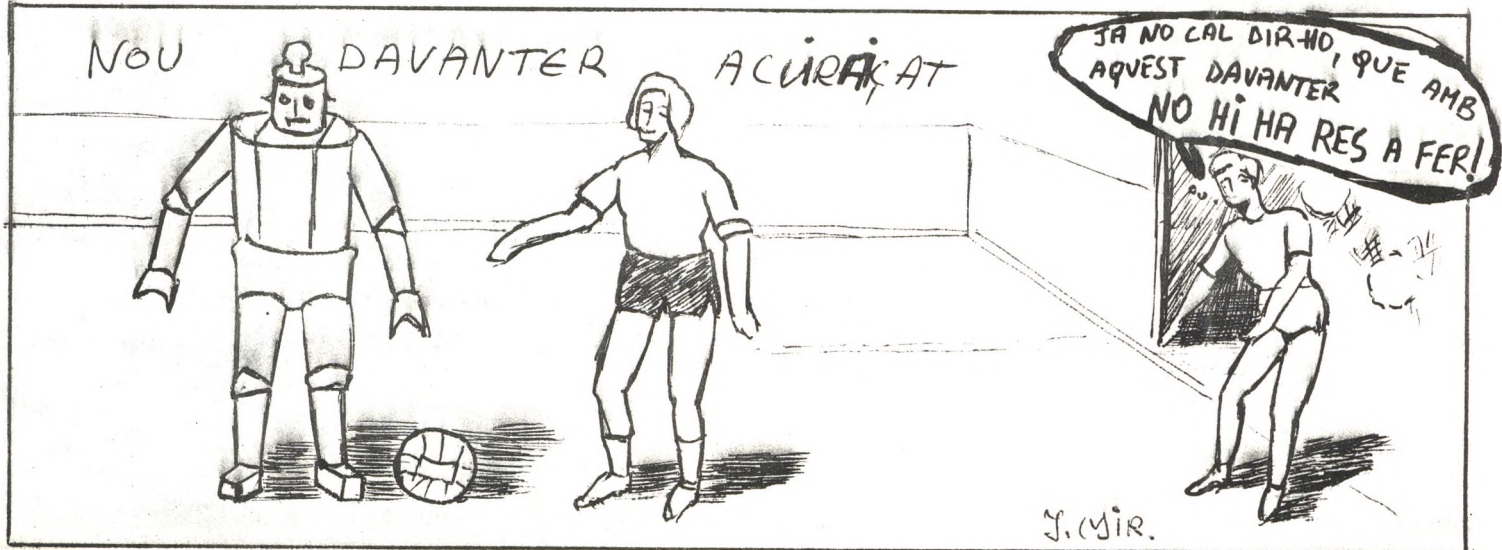
En quant al tenis també és juga alguna partida, però ara en aquest temps és practicamente impossible jugar-hi doncs el fred ho impedeix. De totes maneres a Sant Hilari podem confirmar hi ha un bon nivell amb aquest esport.

També és continua jugant a la Petanca, que cada vegada compta amb més participants.

Del grup de muntanyisme que fa molt poc que està format podem dir que gairebé s'han fet 3 o 4 sortides. Tothom que es vulgui fer soci del grup és pot dirigir a n'en Josep Roura o a n'en Francesc Ramón. Actualment hi ha una vintena de Socis dintre d'aquest grup de muntanyisme.

Esperem vagin millorant tots els esports hilarieus.

Salvador Clos

LA BIBLIOTECA

LES NOVETATS DEL MES

- CASALS, Enric- PAU CASALS
- SEYMOUB, John- GUIA PRACTICA ILUSTRADA PARA LA VIDA EN EL CAMPO
- BONAL, Raimón- SOL URBÀ I CLASSES SOCIALS
- MASJUAN, Josep M^e- L'EDUCACIÓ GENERAL BÀSICA A CATALUNYA
- REIXACH, Modest-CATALUNYA: HOME I TERRITORI
- CHINERY, Michael-GUIA PRACTICA ILUSTRADA PARA LOS AMANTES DE LA NATURALEZA
- POBLET, Josep Me-HISTÒRIA BÀSICA DEL CATALANISME
- ALONSO DE MEDINA-GUIA DE L'ARQUITECTURA POPULAR A LES COMARQUES GIRONINES
- TARRUS, Joan-GUIA DE L'ARQUITECTURA DELS SEGLES XIX I XX A GIRONA
- LASSO DE LA VEGA-COMO SE HACE UN TESIS DOCTORAL
- KAFKA- LA METAMORFOSIS
- UMBRÀL, Francisco-DIARIO DE UN ESCRITOR BURGUES
- DELIBES, Miguel-EL CAMINO

DEMOGRAFIA

Encara amb el mateix cens del 31-XII-78, enguany a Sant Hilari hi viuen 4.395 habitants.

Mes de novembre:

NAIXEMENTS

- 8-XII-79 David Serrano i Morages
- 9-XII-79 Jorge Mayorgas Rodriguez
- 17-XII-79 Xavier Rosquilles i Moreno
- 17-XII-79 Jordi Roura i Arteaga
- 22-XII-79 Monserrat Teixeira i Hidalgo

DEFUNCIONS

No n'hi ha hagut cap

LA BÚSTIA TERROSA

Respecte a l'escrit publicat al butlletí TERRA

El PCS (PSC-PSOE) voldria fer uns breus aclariments sobre l'article aparegut en el passat número 1.

L'article que anava signat pel PSC, hauria d'haver anat signat pel Neus Costa, regidora de Sanitat pel PSC (PSC-PSOE).

D'altra banda, voldriem reafirmar la nostra política en el sentit de reivindicar la creació de noves places de metges en el poble per tal d'aconseguir una millora en l'assistència sanitària de la classe treballadora i del poble en general.

PARTIT DELS SOCIALISTES DE CATALUNYA (PSC-PSOE)

Dimissió d'un militant de C.D.C.

Jo, Salvador Clos i Busquets, haig de dir que fa uns dos mesos vaig presentar la meva dimissió com a militant de C.D.C. per carta dirigida al Comité Executiu d'aquest partit hilarrenc.

La causa de la meva dimissió voldria aclarir que no va ésser deguda a cap discussió amb els militants, sinó a que vaig arribar a la conclusió de que la política en general està podrida, i no és bo estar afiliat a cap classe de partit polític. A part de que vaig veure que en tots els partits la majoria de militants són manipulats per els dirigents corresponents.

Jo penso que en tots els partits hi ha gent més vàlida que altre, i que aleshores a pobles com és el nostre, a l'hora de les eleccions municipals hauria estat millor poder fer una tria de onze persones entre les tres llistes, doncs vaig creure tenia l'obligació d'apoiar i col.laborar amb la gent que jo cregués més vàlida, i per aixó vaig donar la mà a Convergència.

De totes formes no crec amb aquells que diuen "la política no m'interessa", doncs crec ens ha d'interessar a tots tant com a dret nostre com a deure.

Ara bé, per acabar repeteixo que no aconsellaria a ningú que es fes militant de cap partit polític, doncs penso que cadascú tenim una personalitat pròpia tot seguint el nostre destí, bo i procurant millorar en tots els aspectes.

Desitjo de tot cor que l'Ajuntament actual treballi en bé del poble, i no d'assumptes particulars.

SALVADOR CLOS

ELS COMPTES de TERRA

Mes de desembre - nº 1 - TERRA ----- Tirada: 253 butlletí

DESPESES

Indústries Gráficas Durán..2.500
(250 cubertes)
Copisteria "Cran's".....7.360
(250 còpies offset)
Lletra "7"..... 300
Total...10.160

INGRESSOS

Dia 9-XII-79 160 butlletí.....8.000
(Plaça Gravalosa)
9-XII-79 Col.laboradors...6.000
12-XII-79 77 butlletí.....3.850
(Llibreria Deza 25
Bar Club 25
Hostal Serrat 2
Pel carrer 25
77)

Resum

Ingressos 17.850

Despeses 10.160

Existències caixa... 7.690.-

FOTOS DE CALAIXERA

Neu a la plaça

REPORTATGE:

I EL PATRIMONI ARTÍSTIC?

Quan algú de fora ens demana quins monuments es poden visitar a Sant Hilari, quedem bocabadats; no sabem què contestar.

Els diem que la Pedra Llarga, el Campanar, la Font Picant..., fins que realment pensem que no tenim monuments.

Però sabeu que tenim restes d'una casa fortificada del s. XIII, vulgarment coneguda per "Castell de Mascarbó"?

Que l'església de Querós s'està ensorrant i que és d'estil romànic?

Que Can Rovira és una de les cases més velles del poble?

Que a moltes cases de pagés tenen dintells o coses molt fermes com és el cas de les Auledes?

Bé i direm, això són monuments?. El concepte de monument és molt ampli i nosaltres acostumem a relacionar amb estàtues o coses grosses. Però, és també un monument aquella construcció, objecte o document d'utilitat per la història o per averiguar un determinat fet.

Ara jo pregunto: no hi ha moltes coses a Sant Hilari que són documents i que representen diversos aspectes de la vida del nostre poble?.

No podem pas culpar ningú quan alguns edificis vells tapen la data que hi ha en el dintell de la porta o quan algunes cases "importantes" del poble cremen els "papers vells" i amb ells la Història de la casa i també la del poble (A Can Rovira els pergamins es cremaven a pilons). Hem d'atribuir-ho a una manca de valor artístic i cultural que s'ha d'anar adquirint.

És, però, un deure i una obligació de tot hilarienc el vetllar pel manteniment d'una sèrie d'aspectes que formen un petit patrimoni, que és de tots i l'hem de mantenir.

Si ens tallessin els arbres de la plaçeta ho sentiríem molt, és lògic; però també hauríem de sentir-ho quan veiem que no es valora el poc d'ar-

tístic que tenim i que no fem res per a conservar-ho.

La manca de cultura és un dels defectes principals del nostre poble però això no vol dir que no tinguem una estima per coses que les hem anat fent nostres i també per altres que ens les hi hauríem de fer i no fem per desconeixament.

Hem de vetllar per tenir un verdader patrimoni artístic i cultural a Sant Hilari; encara hi som a temps.

No seria bo que es fes una comissió per a protegir i promoció aquelles coses de valor del poble que moltes vegades apreciem i que tenen un veritable encant?.

ANGEL
SERRADESANFERM

